



Батьківщина

Он повзе мурашка,
Ось хлюпоче річка.
Не зривай ромашку,
Не топчи травичку.
В зелені діброва,
В китицях ліщина.
Глянь, яка чудова
Наша Україна.
Журавлі над лугом
Крилять рівним клином.
Будь природі другом,
Будь природі сином.

Анатолій Камінчук





Вишня

Ми з мамою біля мого вікна
 В дворі садили вишеньку учора.
 Хай зовсім ще малесенька вона,
 На ній уже листочки будуть скоро.
 Ми вкриємо від зазимків її
 І не дамо зломити злому вітру,
 Ще прилетять до неї солов'ї,
 Коли вона розквітне білим цвітом.
 Від сонечка, тепла, весняних днів
 Ростиме вишня, з кожним днем все вища...
 Для того, хто деревце посадив,
 Земля стає і ближча, і рідніша.

Емілія Саталкіна

Пташка

Івасик пташечку зловив,
 Щасливий вбіг у хату:
 — Який же гарний, ах який
 Пташок, дивися, тату!
 А батько глянув у кулак,
 Покивав головою:
 — А що було б, якби-то так
 Зробив хто із тобою?
 Життя на волі для усіх
 Над все дорожче, сину! —
 Івасик вибіг на поріг
 І випустив пташину.

Богдан Лепкий





Розумій мову природи

У сльоту і в часи негоди,
І в погоду, друже мій,
Серцем слухати зумій
Звуки рідної природи,
Звуки — дивні голоси
Незвичайної краси.
Чуєш, друже мій, розмови?
З вітром листя гомонить,
З сонцем — ниви і діброви,
І з озерами блакить.
Розмовляють доли, води...
Стань, послухай, роздивись.
Мову рідної природи
Розуміти серцем вчись.

Оксана Сенатович

Деревцеві болить

Обіч нашого шляху всюди
Деревця посадили люди.
То черешні такі тоненькі,
Груші й вишні іще маленькі.
Розмовляють вони з вітрами
Невідомими нам словами.
Біля них ми щодня буваєм,
Тільки гілочок не ламаєм.
Бо поламана кожна віть
Деревцеві завжди болить.

Валентина Ткаченко





Зламана гілка

Зламав Івасик гілку ясеневу
І кинув геть, коли награвся нею.
Веселий, він побіг собі додому,
Вона ж лежить на гнилиці рудому.
В самотині зітхає гілка тяжко,
Уже на ній не сяде більше пташка.
Вже вітерець її не захитає,
«Хитати ще?» — її не запитає.
В її прожилках не бродити соку,
Не гріти мрію, ніжну і високу!
Івась у ліжку спить спокійно, тихо.
Невже не знає він, що скоїв лихо?

Анатолій Бортняк





Хто дужче любить

Були якось Петько з Миколою в лісі. Суниць вони назбирали мало, зате двох їжаків зловили. Трапились вони на дорозі — ну як їх не взяти?

Понесли хлопці їжаків додому, кожний до себе.

Минуло ще кілька днів. Знову зустрілися хлопчики і засперечались, хто з них більше любить свого їжака. Петько хвалиться, що годує їжака молоком, ганчір'я намостив у коморі, мало не голки йому чистить.

— А ти що зробив для свого їжака? — питає Миколу.

— Нічого, — похмуро відповів хлопчик.

— От бачиш, — сказав Петько, — не любиш ти свого їжака.

— Ні, люблю, — заперечив Микола, — я його оце до лісу відніс, випустив на волю.

Олег Буцень

